

Levél a Magyar Országgyűlés tagjainak

Tisztelt Országgyűlési Képviselő Asszony, Képviselő Úr!

A Magyar Köztársaság Országgyűlése 2011. november 15-én megkezdi a Nemzeti Köznevelésről szóló Törvény általános vitáját. Olyan törvénytervezetet tárgyalnak a képviselők, ami – nem túlzás – a nemzet sorskérdései között is az első helyek egyikén szerepel. A ma és holnap óvodába, iskolába járó gyerekek óvodai-iskolai hétköznapi, jövőbeni sorsa, az egész magyar nemzet boldogulása a tét. Nem véletlen, hogy minden politikai párt, minden felelős társadalmi szervezet elfogadja a társadalomkutató szakemberek álláspontját: a gyerekek nevelése-oktatása stratégiai fontosságú ügy, melyet csak tudományosan megalapozottan, a jövő alakulásának ma ismerhető tendenciái alapján, a magyar társadalom és gazdaság helyzetéből kiindulva, a modern polgári társadalom alapvető értékeit, ezek közül is kiemelve a demokrácia és humanizmus értékeit tiszteletben tartva, a nemzetközi folyamatokat is figyelembe véve lehet szabályozni.

Tisztelt Országgyűlési Képviselő Asszony, Képviselő Úr!

Az Országgyűlés előtt lévő Nemzeti Köznevelésről szóló Törvény tervezete nem felel meg a fenti szempontoknak. Elfogadása esetén a magyar köznevelés rendszere egy XIX. századi nevelési koncepcióra építve, a diktatúrák világát idéző szabályozási környezetben, egy meghaladott tartalmi követelményrendszer alapján „brutálisan szelektív” iskolarendszert szinte minden elemében centralizált-uniformizált óvodai-iskolai gyakorlatot fog eredményezni.

Az Ön előtt lévő törvénytervezet gyermekellenes. Ezt a korai szelekció, a tehetség gondozásnak kinevezett elitképzés, a tankötelezettség korhatárának leszállítása, a 16.00 óráig tartó kötelező iskolába járás, a szakiskolák gyerekek kizárása a Nemzeti Alaptanterv szerinti tanulásból, a tanulási zsákutcának tekinthető Hídprogram, a gimnáziumi férőhelyek korlátozása, a kisiskolák tervezett bezárása, diákjogok korlátozása, és a törvény még sok egyéb eleme alapján állítjuk.

Az Ön előtt lévő törvénytervezet családellenes. Ezt a mindenkire egyformán érvényes kötelező óvodáztatás, a mindenkire egyformán érvényes kötelező délutáni iskolába járás, az intézményes nevelésnek a diktatúrákra jellemző ideológiai indoktrináció ismételt megjelenése, a nevelő-oktató intézmények munkájába való szülői beleszólás korlátozása alapján állítjuk.

Az Ön előtt lévő törvénytervezet pedagógusellenes. Az új nevelési-oktatási rendszerben évszázados gyakorlattal szakítva jelentősen megnövelik a pedagógusok munkaterhelését, és ezzel egyidejűleg jelentősen csökkentik a jövedelmüket. Az óvodák-iskolák munkájának leglényegesebb kérdéseiben, mivel ezeket központilag határozzák meg, megszűnik a pedagógusok döntési lehetősége, megszűnik szakmai önállóságuk. Egy a diktatúrák világában, akkor is diszfunkcionálisan működött tanfelügyeleti rendszer visszahozásával próbálják meg „minőségbiztosítani” a tanári munkát.

Az Ön előtt lévő törvény nem szolgálja sem a gyerekek egyéni boldogulását, sem a nemzet egészének fejlődését. Nem csak a már korábban említett és a teljes társadalomra nézve hihetetlenül káros szelekció mechanizmusáról van szó. A kompetenciák fejlesztésének, az életen át tartó tanulási képesség fejlesztésének, a differenciált tehetség gondozási rendszernek, a kreativitás rendszerbe illesztett fejlesztésének, a szociokulturális hátrányok kompenzálásának, a pedagógus-innováció támogatásának hiánya az óvodák, iskolák elszűküléséhez, az eredményesség nemzetközi összehasonlításban is kimutatható romlásához, a magasan kvalifikált szaktudás megszerzése merítési bázisának csökkenéséhez, végeredményben a magyar gazdaság versenyképességének gyengüléséhez fog vezetni. És akkor az oktatási rendszer finanszírozásának problémáiról, a szektorsemlegességről, a világnézeti semlegességről nem is beszélünk.

Tisztelt Képviselő Asszony, Képviselő Úr!

Hosszasan tudnánk sorolni az Ön előtt lévő törvény tervezetének hiányosságait. Terjedelmi okok ezt nem teszik lehetővé. De az eddig jelzett, szakmailag megalapozott észrevételeink alapján is indítványozzuk, hogy az Országgyűlés a köznevelésről szóló törvény tervezetéről a döntést halassa el, a szakmai előkészítő munkát újra nyissa meg. Ezt annál is inkább kérjük, mert a törvényelőkészítés során számos jogszabályt megsértettek, a szakmai érvek és ellenérvek ütköztetésére, egy konszenzus-közelit helyzetnek a kimunkálására nem volt lehetőség.

Bízva felelős állásfoglalásában, döntésében, tisztelettel:

a Hálózat A Tanszabadságért együttműködést vállaló civil szakmai szervezetei és szakemberei

www.tanszabadsag.hu

Kelt Budapesten, 2011. november 14-én.

SZÓRÓLAP A TANULÓIFJÚSÁGNAK

- * Te, aki nem olyan jó eredménnyel ugyan, de elvégezted a 8. osztályt, hogyan éreznéd magad, ha mégsem lehetnél kilencedikes, hanem még egy évig egy külön osztályban ragadnál?
- * Te, aki majd az egész napos iskolába jársz, elképzelted már, hogy milyen lesz, amikor délután 4 előtt csak engedéllyel mehetsz ki a suliból? Amikor mindenki kötelezően napközis lesz?
- * Te, aki 8 osztályos vagy 6 osztályos iskolába jársz, el tudod képzelni, hogy csak akkor maradhat meg az iskolád a jelenlegi formájában, ha valamilyen emelt szintű követelménynek megfelel?
- * Te, aki hétfőtől péntekig keményen tanulsz, most majd esetleg szombaton is iskolába járhatasz? Hogy az igazgató bármikor elrendelheti a 6 napos tanítási hetet?
- * Te, aki már megszoktad - talán részben meg is szeretted – a tanáraidat, nem bánod, hogy egy részüket minden ok nélkül kirúghatják?
- * Te, aki szeretnél nulladikos osztályban idegen nyelvet tanulni, és 1 év alatt középfokú nyelvvizsgát szerezni, mit gondolsz majd, amikor ezt megtiltják neked?
- * Te, aki szeretnél a gimiben tagozatos osztályba járni, hogy fogod érezni magad, amikor kiderül, hogy a jövőben tagozat csak általános iskolában indulhat?
- * Te, aki nem tanulsz olyan jól, vagy olykor van veled probléma: tudod, hogy 16 éves szülinapod után simán kirakhatnak a suliból? MINDEN suliból?
- * Te, aki eddig a diákönkormányzatban az iskola életét illetően több fontos kérdésben gyakorolhattál egyetértési (vétó) jogot, mit szólna ahhoz, hogy ezek után legfeljebb csak véleményt mondhatsz, amit vagy figyelembe vesznek vagy sem?
- * És az milyen már, hogy a tanítási év utolsó napját követően majd legalább harminc összefüggő nappól álló nyári szünetet biztosítanak? Az akkor mennyi is? 31 nap?

A tervezet háttérszámításai szerint 633 iskola fog megszűnni. Több mint 50 ezer gyerek kerül át más intézménybe, és néhány év alatt közel 13 ezer pedagógus kerül az utcára.

Ezek borzalmas számok! És úgy néz ki, hogy az országgyűlés néhány napon belül elfogad egy törvényt - a köznevelési törvényt -, amely ezt a rémálmot valósággá teszi.

Kedves Tanulók, Diákok, Iskolahasználók!

Arra kérünk benneteket, gondolkodjatok el. Beszélgetsetek egymással ezekről a gondokról. Meséljétek el otthon, hogy milyen veszély leselkedik az iskolátokra. Mindannyiunk iskoláira. Azért írtuk le mindezt Nektek őszintén, mert úgy gondoljuk: tudnotok kell mindenről, ami rátok tartozik. És az iskola elsősorban rátok tartozik. Hiszen értetek van, rólatok szól.

Cselekedni azonban nem nektek kell. Ez a felnőttek dolga. Szüleitek, tanáraitok feladata, hogy Benneteket megvédjenek ezektől a veszélyektől. Mi azon leszünk, hogy ez sikerüljön!

Magyar Pedagógusok, Kollégák!

Az Országgyűlés arra készül, hogy elfogadja a köznevelési törvényt. Ha ez azt jelenti, hogy lényegében a ma ismert szöveg szabályozza majd a magyar oktatás működését, akkor búcsút mondhatunk egy negyedszázados átalakulási folyamatnak. A tervezet betervezői büszkén vallják, hogy éppen ez a lényeg. A magyar oktatást – szerintük – el kell téríteni valami egészen más irányba, gyökeresen meg kell változtatni.

Többen vagyunk, akik ezt nem így gondoljuk. Az elmúlt 26 évben számos területen lett más a magyar oktatás, meggyőződésünk szerint jó irányban változva. Nem történt ez vitáktól mentesen, és olykor megesett, hogy beleszaladtunk zsákutcákba. Lassú volt az átalakulás. Sokszor nem voltunk képesek egymással szót érteni. Am ha gyötrelmesen, és ellentmondásokkal is, de kibontakozni látszik, látszott néhány, a többség által üdvözölt elv és gyakorlati megoldás. Az 1993. évi közoktatási törvény megalkotása óta néhány alapkérdésben konszenzus mutatkozott.

- Az intézményi- és pedagógus önállóság növelése alapvetően bevált. Csak a szakmaiságukban autonóm szereplők képesek az oktatásban magas színvonalú tevékenységre. Ezen még az sem változtat, ha igaz, hogy a közoktatás irányítási rendszerén lenne mit javítani.
- Az értékek, eszmék szabadsága a rendszerváltás alapja. A különböző kormányzatok egyaránt kerülték, hogy ideológiai elvárást, kötelezettséget tartalmazzon a közoktatás jogi szabályozása.
- Elkezdődött a pedagógiai kultúra átforgalmazása. A csak memorizálást és lélektelen gyakorlást ismerő iskola kezd átalakulni gazdag tevékenységrendszerre a tanulás számára felkínáló, a tanulókat aktivizáló, az együttműködést kamatoztató műhelyé.
- Tudjuk, hogy fojtogatón erős a kapcsolat a tanulás eredményei és a tanulók szociális háttere között. Nő az igény a pedagógusok körében, hogy amit a probléma megoldása érdekében az iskola megtehet, azt tegye is meg. Ma már nagyon szép példái léteznek ennek.

Mindez most veszélybe kerül! Az új törvény, ha elfogadja a Parlament, 180 fokos fordulatot eredményez az oktatás számos átalakulási folyamata tekintetében.

- Az iskolák fenntartásában az állam szerepének radikális kiterjesztésével, a tantervi szabályozás újracentralizálásával, a pedagógiai szolgáltatások államosításával példátlan központosítást hajt végre. Megszünteti az önállóságot számos területen, elszívja a levegőt az autonóm szakmaiság érvényesülése elől.
- A jogszabály kötelező értékrendet írhat elő. Ezáltal a pedagógus bármely magyar iskolában arra kényszerülhet, hogy (szakmai) meggyőződésétől eltérő, netán azzal ellentétes szellemben tanítson.
- Bár az óvodák önkormányzati fenntartásban maradnának, finanszírozásukat illetően a törvény nem egyértelmű. Indokolatlan elvárásnak tűnik, hogy minden gyermek 3 éves korától óvodaköteles legyen, ugyanakkor rendkívül aggályos, hogy ezt a kötelezettséget az óvodai feltételeket messze nem biztosító családi napköziben is teljesíteni lehetne.
- A törvény megakasztja a nevelés, a tanítás korszerűsítésének folyamatát, mert lehetetlenné teszi, vagy legalábbis rendkívül megnehezíti a kreatív, újító pedagógusi tevékenységet, szinte száműzi az alternatívát az oktatásból, egy tollvonással teheti semmissé azt, amit jobbítani akaró pedagógusok 26 év alatt alkottak.
- A törvény végrehajtása egy kirekesztő, a már ma is jelentős esélyegyenlőtlenségeket drasztikusan fokozó oktatási rendszert eredményezhet. A tankötelezettség korhatárának leszállításával, a visszahozni szándékozott kis létszámú osztályokkal, az egy évfolyam legalább 70 százalékát tanító szakiskolákban és szakközépiskolákban az általános képzés szűkítésével, és számos más intézkedéssel széles társadalmi csoportokba tartozó családok gyermekei számára csökkenti az esélyt a magasabb szintű képzettség megszerzésére.

Amennyiben egyes kérdésekben ön nem osztja e nézeteket, e kritikát, kérjük, gondolja meg, hogy az Ön tevékenységét, életét miképpen érintheti majd mindaz, ami a törvénytervezetben, annak koncepciójában, és a közismertté vált háttéranyagban található:

- Elveszítheti az állását, mert valószínű, hogy 3-5 év alatt 8-10.000 pedagógus kell, hogy elhagyja a pályát csak a törvénytervezetben leírt változásoknak köszönhetően.
- Csökkenhet a fizetése, mert sajnos nincs esélye annak, hogy a beígért jövedelemnövekedéshez megteremtődnek a források. A heti 32 órára is kiterjeszhető iskolai feladatadás eltünteti az eddigi a kötelező óraszám felüli feladatellátás után járó bért. Ugyanakkor nőni fog a terhelése és kevesebb ideje jut készülésre és dolgozatjavításra.
- Ezután a Nemzeti alaptanterv, a kötelező kerettanterv előírja majd Önnek, hogy mit tanítson.
- Ismeretlen, és féltő, hogy esetleges szempontrendszereket alkalmazó szakfelügyeleti rendszerben fogják minősíteni a munkáját.

Ezt nem hagyhatjuk. Tiltakozzunk együtt a köznevelési törvény elfogadása ellen! Ha egyetért azzal, hogy az Országgyűlésnek el kell halasztania a döntést, és érdemi társadalmi párbeszédnek, alapos szakmai előkészítésnek, egy reális és szakszerű koncepció kialakításának kell megelőznie egy új oktatási törvény megalkotását, akkor csatlakozzon hozzánk. Akkor is csatlakozzék hozzánk, ha úgy látja, hogy a minden erőfeszítésünk ellenére ránk erőszakolt törvény elfogadása után szükség lesz a felelős, az eredményeket óvó, a magyar oktatás bajait ténylegesen orvosolni akaró cselekvésre.

FELHÍVÁS A GYERMEKEIK JÖVŐJÉÉRT TENNI AKARÓ SZÜLŐKHÖZ

Kedves Szülők, Nagyszülők!

A médiából, vagy gyermekük iskolájának aggódó pedagógusaitól bizonyára hallották már, hogy a napokban tárgyalja az Országgyűlés a köznevelési törvény új tervezetét, mely – a jelentős szakmai és civil tiltakozás ellenére – gyökeresen át kívánja alakítani a jelenlegi közoktatási gyakorlatot.

- Várható, hogy a kisebb települések iskoláiban a tanulók létszámcsökkenésének következményeként megszűnik a felső tagozat, és gyermekeinknek ezért naponta egy másik településre kell utaznia.
- Várható, hogy gyermekeink három éves koruktól akkor is kötelesek lesznek óvodába járni, ha ezt semmi nem indokolja, így a szülői ház akarata ellenére gyermekeink napjainak nagy részét szüleik és nagyszüleik nélkül kell hogy eltöltsék.
- Várható, hogy gyermekeinknek a család szándéka ellenére akkor is délután négy óráig kell az iskolában (esetleg napköziben) maradniuk, ha az idő nagy részében – lehetőségek híján – nem szerveznek számukra értelmes és hasznos programot.
- Várható, hogy mivel a 3 éves kori kötelező óvodakezdés és a 16 óráig való kötelező iskolai benntartózkodás alól az óvoda, illetve az iskola igazgatója adhat majd felmentést, a szülők és a gyerekek számára ez a központosító eljárás aggodalom forrása lesz, még akkor is, ha végül majd megkapják az engedélyt.
- Várható, hogy az igazgató bármikor elrendelheti a 6 napos tanítási hetet, így a hétfégi családi és egyéb kulturális programok helyett gyermeke szombaton is az iskolában lesz.
- Várható, hogy több iskola megszűnik, sok gyerek más intézménybe, sok pedagógus pedig az utcára kerül – azokat a tanárokat is elbocsáthatják, akiket a gyermekeinkkel együtt megszerettünk és nagyra becsülünk.
- Várható, hogy a túlórák és egyéb pluszfeladatok alapfeladattá válása miatt csökken a pedagógusok jövedelme, vagyis hogy a jelenlegi – amúgy is alacsony – bérért kell majd többletmunkát végezniük. A pedagógusok egzisztenciális nehézségei nőnek, a pedagógus szakma társadalmi megbecsülése tovább csökken – ezt a feszültséget minden bizonnyal gyermekeink is érzékelné fogják.
- Várható, hogy a szülői szervezetek egyetértési joga megszűnik a közvetlenül őket, valamint a gyermekeiket érintő kérdésekben.
- Várható, hogy ha gyermekeink kicsit lassabban haladnak, vagy teljesítményük eltér a szakértői bizottság által elvárttól, szegregált „kisegítő” osztályba kerülhetnek, ahonnan nehéz lehet a visszaút az úgynevezett normál iskolába.
- Várható, hogy az alternatív iskoláknak nem lesz jövője, vagy csak nagy nehézségek árán lehet fenntartani, működtetni azokat.
- Várható, hogy megszűnnek a nyelvi előkészítő osztályok.
- Várható, hogy az eddig a helyi tantervek alapján sikeresen működő intézményeket ellehetetlenítik a kötelező Nemzeti Alaptanterv bevezetésével.
- Várható hogy csökken a szakiskolákban a szakmán túli, általánosan használható tudás formálása, így – amennyiben gyermeke az általános iskolát követően szakiskolás lesz – kétséges, hogy megtanul-e tanulni, problémákat megoldani, együttműködni másokkal és nagy valószínűséggel egyetlen idegen nyelvet sem fog beszélni, és a számítógép használata is nehézkes lesz számára.
- Várható, hogy ennek a törvénynek számos olyan hatása lesz még, melyek a zavaros, és olykor ellentmondásos szövegrészekből ma még kiolvashatatlanok, vagy csak a sejtés szintjén értelmezhetők.

Ezt nem hagyhatjuk.

Tiltakozzunk együtt a köznevelési törvény elfogadása ellen!

Csatlakozzon hozzánk, ha egyetért azzal, hogy az Országgyűlésnek el kell halasztania a döntést, és érdemi társadalmi párbeszédnek, alapos szakmai előkészítésnek, reális és szakszerű koncepció kialakításának kell megelőznie az új oktatási törvény megalkotását!

Tisztelt Szerkesztőség!

A **HAT – Hálózat a Tanszabadságért** olyan civil szakmai szervezetek, intézmények képviselőiből és magánszemélyekből álló társaság, akik és amelyek számos más érték mellett elkötelezték magukat

- a tanítás és a tanulás törvényi jogi kereteinek demokratikus megalkotása,
- a gyermekek, a szülők és a pedagógusok alkotmányos jogainak tiszteletben tartása,
- a tanítás és a tanulás értelmes szabályok keretei között megvalósuló szabadsága mellett.

Nemcsak magukra nézve tartják kötelezőnek a törvények tiszteletben tartását, de ugyanezt várják a törvény előkészítőitől és megalkotóitól.

A HAT alakuló Nyilatkozata honlapunkon olvasható: www.tanszabadsag.hu

A **civil szakmai szervezetek** és a szakszervezetek 2010 ősze óta számos alkalommal jelezték súlyos aggályaikat a NEFMI oktatásért felelős államtitkárságánál a nemzeti köznevelésről szóló törvény készülő tervezetével kapcsolatban, ám **kifogásaikat** az államtitkárság részéről a sajtóban megjelent nyilatkozatokkal ellentétben a törvény előkészítésekor érdemben **nem vették figyelembe**. Az elmaradt társadalmi párbeszéd helyett Hoffmann Rózsa államtitkár konzultációnak álcázott tájékoztatókat tartott szerte az országban. Az államtitkárság **a törvény által előírt határidőket be nem tartva**, a szakmát rendre lehetetlen helyzetek elé állítva **hajszolta keresztül** a törvény koncepcióját és tervezetét a szakmai fórumokon, a kormányon és az Oktatási Bizottságon, Réthelyi Miklós humánerőforrás-miniszter pedig sürgősséggel kérte tárgyalni a törvénytervezetet a Parlamentben. **Kritikus hangot sokáig nem hallottunk – ám ez a csönd nem az egyetértés, hanem a dőbbenet csöndje volt.**

A pedagógusok, a szakmai szervezetek és a szülők most megelégteltek a bénultságot és a csöndet. Hallatni akarják a hangjukat, méghozzá minél hangosabban. **Minden törvényes eszközt felhasználnak arra, hogy elérjék a törvény visszavonását.** Amennyiben az Országgyűlés nem vonja vissza a nemzeti köznevelésről szóló törvény tervezetét, az általános vita kezdetétől a végszavazásig, és onnantól kezdve minden adandó alkalommal különböző akciók, demonstrációk, kampányok formájában

- **tájékoztatják** a közvéleményt a jelenleg hatályos közoktatási törvény, illetve a nemzeti köznevelésről szóló törvény részleteiről;

- **felhívják figyelmüket** a nemzeti köznevelési törvény várható következményeire, valamint

- **nyomást gyakorolnak** a törvényalkotókra.

A HAT – Hálózat a Tanszabadságért első nagy akciója 2011. novemberében, a törvény általános vitájával egy időben zajlik.

Tekintettel a „forradalmian új”, az 1993 óta hatályban lévő törvény minden elemét – jókat és rosszakat egyaránt – gyökeresen átalakító törvényre, **ez a sietség indokolatlan és az ügy súlyát tekintve végzetes. Meggyőződésünk, hogy ilyen előzmények után jó, igazságos, a társadalom valós igényeihez igazított törvény nem születhet. Alkalmazása visszafordíthatatlan károkat okozhat a közoktatásban, így közvetve a társadalom egészében.**

A **Hálózat a Tanszabadságért** alapítói, csatlakozott tagjai és szimpatizánsai ezért **2011. november 15-én, kedden reggel**, az általános vita kezdetekor ott lesznek a Kossuth téren. Nem kevesebbet várnak a képviselőktől, mint hogy érett megfontolás után döntsenek úgy, hogy **leveszik a Parlament napirendjéről** a törvénytervezetet.

Performance formájában megvalósuló **demonstrációnkat 2011. november 15-én, várhatóan kb. 8.45-kor**, abban a percben kezdjük, amikor az Országgyűlésben elhangoznak az expozé első mondatai.

Amíg mi kint demonstrálunk, odabent eldől, hogy a Parlament visszavonja-e a törvénytervezetet, ezért a HAT – Hálózat a Tanszabadságért ugyanarra a napra, **2011. november 15-én, kedden 10 órára sajtótájékoztatót hirdet a Parlament főbejárataival szemközti területre** (a képviselői parkolót a tér többi részétől elválasztó virágkordon előtt).

Amennyiben az Országgyűlés nem veszi le napirendjéről a törvénytervezet vitáját, sajtótájékoztatónk témája a **FOGADÓÓRA** elnevezésű **demonstráció** lesz, amely **az általános vita kezdetétől a végszavazásig tart**, és amelynek helyszíne a Kossuth tér.

Szeretettel várja a sajtó képviselőit a Parlament főbejárata előtti téren november 15-én reggel 8. 45 perctől a HAT – Hálózat a Tanszabadságért!

Akcióinkkal kapcsolatos további információk:

Nádori Lídia

+36 30 403 6909

hat.tanszabadsag@gmail.com

Kelt Budapesten, 2011. november 14-én.

Nyilatkozat

Alulírottak a mai napon kinyilvánítjuk, hogy létrejött a Hálózat a Tanszabadságért (HAT), mert elfogadhatatlannak tartjuk azt, amilyen tartalommal és amilyen eljárásban – a szakmai, a szakmai érdekképviseleti és civil vélemények, valamint az előzetesen bejelentett véleményezési határidők figyelmen kívül hagyásával – a nemzeti köznevelésről szóló törvény tervezetét előkészítették.

A Hálózat céljai:

1. a közoktatási-köznevelési rendszer állapotának és az ezzel kapcsolatos jogalkotási folyamatnak a figyelemmel kísérése;
2. jogsértő törvényalkotás elleni fellépés;
3. érdemi társadalmi-szakmai-civil párbeszéd kezdeményezése a közoktatásról;
4. a nemzeti köznevelésről szóló törvénytervezet visszavonásának követelése;
5. kapcsolatfelvétel a közoktatásban-köznevelésben érintett társadalmi szereplőkkel:
 - a szülők megkeresése, tájékoztatása, bevonása;
 - információs kampány a pedagógusok számára;
 - a tanulók tájékoztatása érettségüknek megfelelő módon a demokratikus és méltányos oktatásukhoz fűződő jogaikról;
 - a közoktatásban-köznevelésben érintett további szereplők - önkormányzatok, civil szervezetek, egyházak, művelődési közösségek, sportkörök stb. - tájékoztatása;
6. az 1993. évi közoktatásról szóló törvény és a hozzá kapcsolódó további jogszabályok átgondolása.

A HAT nyitott kezdeményezés.

Minden szervezet és magánszemély, aki céljaival azonosulni tud, csatlakozhat hozzá.

Alapító tagok:

Agárdi Péter, egyetemi tanár, Pécsi Tudományegyetem

Arató László, középiskolai tanár, Magyar tanárok Egyesülete

Dávid János, szociológus, az Egymillióan a Demokráciáért Egyesület ügyvivője

Equity – Méltányos Közoktatásért Egyesület: Molnár Lajos, tanár, az Equity elnökhelyettese;

Vég Zoltán Ákos, az Equity elnöke

Fábry Béla, középiskolai tanár, a Magyar Pedagógiai Társaság alelnöke

Horn György, az Alternatív Közgazdasági Gimnázium pedagógiai vezetője, az Alapítványi és Magániskolák Egyesületének elnöke

L. Ritók Nóra, művészetoktatási-esélyegyenlőségi szakértő

Lendvai Lászlóné óvodapedagógus, közoktatási szakértő

Lóránd Ferenc, a neveléstudományok kandidátusa

Mendrey László, tanár

Menyhért Anna, író, irodalomtörténész, Szülői Hálózat

Miklósi László, tanár, a Történelemtanárok Egylete elnöke

Molnár Géza, tanár, az ESHA Hungary alapító elnöke

Nádori Lídia, műfordító, Szülői Hálózat

Nahalka István, tanár, oktatáskutató

Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete

Somorjai Miklós, a kispesti Waldorf Iskola tanári konferenciájának vezetője

Szendrei Zoltán, középiskolai tanár, a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete tagja

Tollner József, középiskolai tanár

Trencsényi László, tanszékvezető egyetemi docens, a Magyar Pedagógiai Társaság ügyvezető elnöke

Vadász András, középiskolai tanár

Vekerdy Tamás, pszichológus

Budapest, 2011. november 4.